

ΘΥΜΑΜΑΙ ΕΛΕΓΕ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ.

του Κωνσταντίνου Γανωτή, Φιλολόγου – Συγγραφέως.



Σχεδόν ένα χρόνο πριν κοιμηθεί ο γέροντας Πορφύριος, που αργότερα ανακηρύχτηκε άγιος, τον είχαμε επισκεφθεί με τη σύζυγό μου πάνω στο μοναστήρι στο Μήλεσι, το οποίο ακόμα βρισκόταν υπό κατασκευή.

Άνεβήκαμε τα σκαλιά και πήγαμε στο κελί του.

« Αφήστε τὰ παιδιά σας, μὴν τὰ κυνηγᾶτε ἢ τὰ φάγατε τὰ καημένα.

»

Αὐτὰ μᾶς ἔλεγε ὁ Πορφύριος καὶ τᾶλεγε δυνατὰ μὲ τόνο ἀγανάκτησης. Καὶ πῶς νὰ μᾶς πᾶει ὁ νοῦς μας ὅτι ἔχουμε νὰ κάνουμε μ'έναν ἅγιο, ἀφοῦ πιστεύαμε ὅτι πρέπει νὰ τὰ παιδαγωγήσουμε τὰ παιδιά μας, νὰ τὰ κρατήσουμε στὸν ἴσιο δρόμο, ὄχι νὰ τὰ παρατήσουμε στὴν τύχη τους.

- Καὶ πῶς θὰ τὰ κάνουμε τὰ παιδιά καλά, γέροντα ;

- Ἐσεῖς νὰ γίνετε καλοὶ καὶ τὰ παιδιά σας θὰ σᾶς ἀκολουθήσουν, θὰ τρέχουν ἀπὸ πίσω σας.

- Κι ἂν, γέροντα, δὲν μᾶς ἀκολουθήσουν ;

- Βρέ, γίνετε ἐσεῖς καλοὶ καὶ θὰ ἰδεῖτε.

Κι ἐμεῖς, παλεύοντας νὰ κάνουμε τὰ παιδιά μας καλύτερα, τὰ κάναμε χειρότερα καὶ πῆγαν οἱ κόποι μας καὶ οἱ στενοχώριες μας χαμένες. . .

Καὶ πῶς ἤξερε ἓνας καλόγερος νὰ μεγαλώνει παιδιά ;

Καὶ μάλωνε κιάλας ἐμᾶς τοὺς γονεῖς. Κι ὅσοι, ἀφοῦ τρώγαμε τὶς κατσάδες του, κατεβαίναμε στὰ σπίτια μας φορτισμένοι, πιάναμε ἀπὸ συνήθεια τὶς μαγκοῦρες μας.

«Ἄς λένε ὅ,τι θέλουν οἱ καλόγεροι ! ».

Καὶ τὰ παιδιά μας πῆγαν νὰ ζήσουν ὅσο πιὸ μακριὰ μποροῦσαν ἀπὸ μᾶς κι ὅσοι τὰ συναντοῦσαν καὶ μιλοῦσαν μαζί τους μᾶς ἔλεγαν τὰ καλύτερα λόγια γι'αὐτά !

Ἔχουν τὰ προτερήματά σας, μᾶς ἔλεγαν.

Κι ἐμεῖς γιὰ πρώτη φορὰ ἀπορούσαμε.

Δηλαδή ἔχουμε καὶ κανένα προτέρημα ; ἀναρωτιόμασταν μὲ ἀπορία. Καὶ πῶς τὸ ἀνακάλυψαν. Λὲς νὰ εἶχε δίκιο ὁ Πορφύριος ;

Ναί, πρέπει νὰ εἶχε, καταλήγουμε τώρα μετὰ ἀπὸ χρόνια.

Τὰ παιδιά εἶναι μανιώδεις ἐρευνητὲς καλῶν παραδειγμάτων τῶν γονιῶν τους. Διψοῦν γιὰ τὰ καλὰ παραδείγματα, καθὼς ὅλες οἱ ἀμαρτίες τῶν γονιῶν τους τὰ ποτίζουν μὲ πίκρα καὶ ὅλες οἱ “νουθεσίες” εἶναι γυμνὲς καὶ ἀναξιόπιστες χωρὶς τεκμήρια.

Ἐδῶ ὁ Θεὸς δέχεται νὰ δικαστεῖ ἀπὸ τοὺς δύσπιστους καὶ γιὰ νὰ “στηρίξει” τὴ θέση του χρειάζεται μάρτυρες ! Γιατὶ μόνον οἱ μάρτυρες πείθουν.

Κι ἐμεῖς οἱ γονεῖς (οἱ δάσκαλοι ἀλλὰ καὶ οἱ ἱερεῖς) μαρτυροῦμε τὴ θεότητα τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ μαρτύριό μας πείθουμε τὰ παιδιά μας νὰ πλησιάσουν τὸ Θεὸ καὶ ‘κεῖνα τὰ “παλιόπαιδα” μᾶς πληρώνουν τὰ μαρτυριάτικα μὲ τὸ νὰ ξαναγυρίζουν κοντὰ μας...Μυρίζονται τὶς προσευχὲς μας σὰν λαγωνικά.

Οἱ παραστρατημένοι νέοι γυρίζουν ἀργὰ ἢ γρήγορα στοὺς μετανοημένους γονεῖς τους. Ὁ Πορφύριος μᾶς βεβαιώνει ὅτι θὰ ἐπιστρέψουν, ἂν ἐμεῖς τὰ περιμένουμε ἐν μετανοίᾳ. Ἐκατομμύρια γονεῖς ἐδῶ κι ἓναν αἰῶνα ἔστειλαν τὰ παιδιά τοὺς γιὰ νὰ σκοτώσουν δεκάδες ἑκατομμύρια ἀνθρώπων κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Παγκοσμίων Πολέμων. Κι ὅσα ἐπέζησαν καὶ γύρισαν σπίτια τους, κοίταξαν τοὺς γονεῖς τους μὲ ἓνα πελώριο καὶ φοβερὸ “γιατί ;”. Μόνο ὅσοι τὰ ἔστειλαν, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν, μποροῦσαν νὰ ἀντικρύσουν στὰ μάτια τους αὐτὸ τὸ “γιατί”. Μποροῦσαν, γιατί τὰ ἔστειλαν γιὰ κάποια ἀρετὴ. Γι'αὐτὸ ἔμειναν ἔρημοι οἱ ναοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ παιδιά ἐκεῖνα ἀποζήτησαν τὰ παραισθησιογόνα καὶ τὴν εὐθανασία.

Ἅγιε Πορφύριε, κρυμμένος σὲ μιὰ φωλιά τῆς Ἀττικῆς, μαρτύρησες τὴ μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κι ἐμεῖς παρὰ τοὺς ποταμοὺς αἱμάτων καὶ τὴν ἀποτυχία κάθε παιδαγωγικῆς δυσκολευτήκαμε νὰ πιστέψουμε στὴν κραυγή σου...

“ Ἀφήστε ἤσυχά τὰ παιδιά σας · ἐσεῖς νὰ γίνετε καλύτεροι. ”.

Σ' εὐχαριστοῦμε.

Πηγή : <http://konstantinosganotis.gr/omilies-menou>.